

Doritaenopsis Kenneth Schubert 'Blue Angel'

MAALISKUU 2008

©Teksti Tuula Hulkkonen, kuvat Matti Hulkkonen

Alkuperä

Sinikukkaisen *Doritaenopsis*-risteymän rekisteröi vuonna 1963 tohtori C.K. Schubert Clarelen Orchids -nimisellä tarhalla Wisconsinissa USA:ssa. Sitä ennen oli tehty lukuisia yrityksiä sinisen *Phalaenopsis*sen jalostamiseksi. *D. Kenneth Schubert* -risteymän kantavanhempina ovat olleet *Doritis pulcherrima* (*Phalaenopsis pulcherrima*) ja *Phalaenopsis violacea* var. *coerulea* (ks. OL 5–6/2007, s. 227 ja 287)

Kuvaus

Kasvutavaltaan *D. Kenneth Schubert* on *Phalaenopsis*-suvun orkideoiden kaltainen. Lehdet ovat noin 15 cm pitkät ja noin 4 cm leveät. Kukintovarsia on tavallisesti useita samanaikaisesti; ne ovat melko pystyt ja haarautuvat helposti. Kukkia avautuu kukintovarten muutama kerrallaan, samalla kun varsi kasvaa pituutta (20–60 cm). Yksittäinen kukka kestää kuihtumatta muutaman viikon. Sinivioletit kukat ovat 4–5 cm leveitä. Huuli on syvän violetin sininen, muut kehälehdet ovat hieman vaaleampia.

Kasvatus

D. Kenneth Schubert on ihanteellinen ikkunalautakasvi, joka kukkii ahkerasti, jopa usean kerran vuodessa. Se viihtyy valoisassa paikassa mutta ei suorassa auringon paahteessa, myös lämpötilavaatimukset ovat samat kuin perhosorkideoilla. Kasvualustaksi sille sopii samanlainen seos kuin perhosorkideoille (kaarna-hiili-rahkasammalseos), mutta ruukku voi olla pienempi, koska kasvi on hennompi.

Oma kasvini

Hankin *D. Kenneth Schubert* 'Blue Angel' -risteymän viitisen vuotta sitten, jolloin se kasvoi GreenMixissä. Vuoden päästä luovuin tästä epäorgaanisesta kasvualustasta ja kokeeksi istutin kasvin pelkkään lehtipuuhilleen. Lyhyen taantumavaiheen jälkeen kasvi alkoi sopeutua hiilialustaan, ja nyt se kukkii ja kasvaa siinä hyvin. Myöhemmin

olen lisännyt hiilenpalojen väliin hieman rahkasammalta. Koska hiilet eivät varastoi vettä kovin tehokkaasti, olen kastellut *Doritaenopsistani* kiivaimman kasvun ja kukkimisen aikana jopa muutaman kerran viikossa. Kastelen reilusti siten että vesi valuu hyvin kasvualustan läpi ja ylimääräinen vesi päätyy suojaruukun pohjalle. Kasvi on suojaruukussa korokkeella, niin että juuret eivät seiso vedessä. Lannoitusta olen antanut vain hyvin miedosti pääasiassa kesäaikaan. Kasvin viimekertaisen kukintavaiheen aikana muodostui kaksi kukintovartta, joista toinen oli reilusti yli puolimetrisen, ja kukkia siihen kehittyi kolmisenkymmentä. Toiseen, paljon lyhyempään kukintovarteen tuli vain neljä kukkaa. Kukinnan nyt päätyttyä *Doritaenopsikseni* kasvattaa uutta lehteä.
